

Svar (12/6 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Retslægerådet er et ekspertråd bestående af læger, der i henhold til § 1 i lov nr. 60 af 25. marts 1961 om Retslægerådet har til opgave at afgive lægevidenskabelige og farmaceutiske skøn til offentlige myndigheder i sager om enkeltpersoners retsforhold. Retslægerådets medlemmer beskikkes af kongen efter indstilling fra justitsministeren. Efter lov om Retslægerådet fastsætter justitsministeren regler om rådets virksomhed. Sådanne regler er fastsat i forretningsordenen for Retslægerådet af 20. april 1961.

Retslægerådet har karakter af et rådgivende organ, der afgiver retslægelige erklæringer til brug for andre offentlige myndigheders sagsbehandling og afgørelser.

Retslægerådets erklæringer indeholder således sagkyndige udtalelser om lægelige spørgsmål og er ikke »afgørelser« i forvaltningsretlig forstand.

I f.eks. civile sager kan parterne i sagen – med rettens tilladelse – stille spørgsmål til Retslægerådet. Retslægerådets erklæringer bygger på det materiale, som rådet får forelagt, og rådet udtaler sig kun om lægelige spørgsmål. Det er retten, der træffer afgørelse i sagen, blandt andet på baggrund af en eventuel sagkyndig udtalelse fra Retslægerådet. Rettens afgørelse vil i overensstemmelse med de almindelige regler i retsplejeloven om appel af afgørelser truffet af domstolene kunne indbringes for vedkommende landsret og eventuelt Højesteret.

Efter Justitsministeriets opfattelse består der ikke en adgang til at påklage Retslægerådets virksomhed, herunder sagsbehandling til Justitsministeriet.

Justitsministeriet lægger vægt på, at en sådan klageadgang ikke er hjemlet i lovgivningen, og at Retslægerådet er en uafhængig myndighed, som ikke står i et almindeligt underordningsforhold til Justitsministeriet.

Indsigelser mod en udtalelse fra Retslægerådet vil kunne rettes til den myndighed, som skal træffe afgørelse m.v. på grundlag af udtalelsen. Denne myndighed må herefter tage stilling til, hvilken vægt der skal tillægges rådets udtalelse.

Justitsministeriet skal i øvrigt henvise til ministeriets besvarelse den 30. april 1997 af spørgsmål nr. 74 af 1. november 1996 fra Folketingets Retsudvalg (alm.del – bilag 136). Besvarelsen vedlægges. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 2407

Til justitsministeren (29/5 97) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at medlemmerne af Retslægerådet tager selvstændig stilling til sagerne, således at de ved skriftlige voteringer ikke får mulighed for at have kendskab til de foregåendes indstillinger og blot erklære sig enig?«

Begrundelse

Det fremgår af Morgenavisen Jyllands-Posten søndag den 26. maj 1997 i artiklerne om Bente Søndergaard, at Retslægerådet voterer ved at rundsende sagens akter sammen med indstillinger fra medlemmer, der har læst sagen. Det antydes i artiklen, at Retslægerådets medlemmer blot har påtegnet sagen med »enig« uden at sætte sig grundigt ind i sagen.

Justitsministeren fastsætter reglerne for Retslægerådets virke jf. Lov om Retslægerådet.

Svar (12/6 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet anmodet Retslægerådet om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil ministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 2392

Til arbejdsministeren (28/5 97) af:

Henning Urup (V):

»Hvilke initiativer findes der inden for AMU-systemet, der kan give mulige kursister øget edb-kompetence?«

Svar (6/6 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Inden for AMU-systemet eksisterer der en lang række godkendte uddannelser med hovedvægten på faglige discipliner, hvor edb indgår i uddannelsen. Derved tilgodeses deltageres